

آرامش، ایمنی	۱۱
آسانی، راحتی	۱۳
آمزش، عفو	۱۴
آمزش، دانش افزایی	۱۸
آزمایش، ابتلاء	۲۰
اراده، خواست خدا	۲۰
ارتباط، پیوند	۲۲
اطاعت، فرمانبری	۲۳
اعتراف، اقرار	۲۴
امید، آرزو	۲۶
ایمان، خداباوری	۲۹
بالندگی، رشد	۳۰
بخشندگی	۳۱
بهشت و جهنم	۳۲
بی نیازی، استغنا	۳۴
پناه جویی	۳۵
تصفیه، پاکی از آلایش	۳۸
توانگری، ثروت	۴۱
توبه، پشیمانی	۴۲
توکل، اتکا	۴۳
حاضر و ناظر دانستن خدا	۴۴

خدا دوستی، خدا ترسی	۴۵
خدا شناسی، خود شناسی	۴۷
خویشاوندان	۴۹
خیر و نیکی	۵۲
داوری، قضاوت	۵۵
دعا، نیایش	۵۶
دوری، جدایی	۵۷
رحمت، لطف	۵۹
روزی، نعمت	۶۲
رضایت، خرسندی	۶۵
زندگانی، مرگ	۶۶
ستایش، پرستش	۶۸
شادی، غم	۷۱
شفا، سلامتی، بیماری	۷۲
شکر، سپاس	۷۴
صبر و شکیبایی	۷۶
عبادت، نماز	۷۷
عمل شایسته	۷۸
قدرت بیان	۸۰
کامل کردن نور	۸۱
مهربانی، محبت	۸۲
مثبت اندیشی، خوشبینی	۸۳
نجات، رهایی	۸۴
نیاز به خدا	۸۶
نیرو، قدرت	۸۷
وفا به عهد	۹۰
هدایت، راهنمایی	۹۱
یاد، ذکر	۹۳
یاری، حمایت	۹۵
کتابنامه	۹۸

نیایش، نشانه‌ی اوج بندگی و نزدیک تر شدن به خدای همیشه رهنما است. زمزمه‌ی عشق و محبت است. حضور در خلوت محبوب، از خود بریدن و به او پیوستن، خود رانندیدن و همه چیز را در او دیدن است. نیایش، نردبان تعالی و صعود است. پی بردن به کاستی‌های خود در عرصه دانش، قدرت و اراده. و اظهار فروتنانه و ترنم عاشقانه در برابر خداوند زمینه ساز پرواز در اوج ملکوت می‌شود. نیایش حرکتی مومنانه است که در بسترمعرفت، دانش، ایمان و گرایش توحیدی شکل می‌گیرد و همراه عمل به بار می‌نشیند. توجه و عنایت ویژه‌ی بزرگان دین به نیایش و اصرار بر آن در هر حال و هر جا، حاکی از منزلت دعا است. هنگامی که دعوتگران به معنویت خود این چنین به نیایش می‌پردازند، توجه به مفهوم، گستره و جایگاه دعا و پیامدهای آن درنگ و تأمل بیشتری می‌طلبد.

موضوع کتابی که پیشکش شما عزیزان می‌گردد، دعا‌های معیار در باب گفتگو با خدای رحمان است. این مجموعه به جلوه‌هایی از ارتباط صادقانه، بی‌تکلف، خالصانه، عاشقانه، عارفانه و صمیمانه‌ی انسان با پروردگار عالمیان می‌پردازد که از سرچشمه‌ی گوارا و جوشان قرآن کریم و دیگر منابع دینی نشأت گرفته است.

اثری که نگاه زیبا پسند شما نازنینان را می‌نوازد، فرهنگنامه‌ای است موضوعی شامل نیایش‌ها و مناجات‌های برگزیده، و گستره‌ی آن ادبیات پارسی به ویژه ادبیات دینی را شامل می‌گردد. آنچه پیش روی شما گرامیان قرار دارد، کتابی است کاربردی که می‌تواند پاسخگوی یکی از نیازهای مهم ما به شمار آید. پرسش اصلی این اثر را می‌توان بدین گونه مطرح کرد: آیا می‌توان در زمانه‌ی پرغوغای کنونی به آرامش خاطر دست یافت؟ اگر دستیابی به آرامش شدنی است، روش‌های رسیدن به آن کدامست؟ در پاسخ، گفتگو با مهربان‌ترین مهربانان - که جامع همه‌ی عزت‌ها و قدرت‌هاست - به عنوان یکی از شیوه‌های حصول آرامش و تسلی خاطر پیشنهاد می‌شود. راهی کوتاه، مستقیم، سریع، آسان، بی‌هزینه، مطمئن، بدون میانجی و تضمین شده به سوی آفریدگار بزرگ، روشی است که خداوند نیز بر آن تأکید دارد. آن چنان که انسان را فرامی‌خواند تا با وی گفتگو کند، خواسته‌هایش را در میان گذارد و از او طلب هدایت و بخشایش نماید، و چنین است که ارتباط معنوی با خدای یکتا، شنوا، آگاه و توانا، آرامبخش نهاد ناآرام ما آدمیان می‌گردد.

آن چه در این نیایش‌ها شایان توجه است، آموزش‌خواهی بزرگان دین است، که نشان می‌دهد گرچه در سلوک مومنانه‌ی خویش اهتمام ورزیده

احساس و اندیشه، از ذهن بر زبان راه می‌یابد، واژه‌ها، بیانگر عواطف و افکار می‌گردند و خواسته‌ها، نیات و آرزوهای ما را آشکار می‌سازند. اگر مخاطب کلام ما، آفریدگار هستی باشد و گفتار ما از صمیم دل برخیزد، حاصل چنین گفتگویی تقویت، انسجام و پختگی اندیشه‌های درست، پاک، انسانی و الهی ما است که شناخت بهتر و کامل‌تر از خود را موجب می‌شود. حق‌پذیری، فروتنی، آرامش، اطمینان، پشتگرمی، امیدواری، اشتیاق، شادمانی، رستگاری، رشد... از سودمندی‌های این ارتباط است که در نهایت به انتخاب درست‌ترین راه‌ها و برداشتن گام‌های محکم و استوار به سوی هدف‌های والا و متعالی می‌انجامد.

ما آدمیان، از دیرباز آموخته‌ایم تا به معبودی به نام خدا دل ببندیم و با او پیوند برقرار سازیم. خدایی که دانا، توانا، پاینده و تابنده است، حاکم بر هستی جهان و آگاه بر امور همه‌ی موجودات. در همه حال می‌کوشیم او را بخوانیم، نعمت‌های بی‌شمارش را سپاس گوئیم، درد دلها، درخواست‌ها، تمنیيات درونی خود را باز گوئیم، پس از تجدید قوا، دوباره با امید به رحمت بی‌انتهای او گام در مسیر پویش همیشگی بگذاریم.

نیایش نشان دهنده‌ی منش آدمی است. از این رو گفته‌اند: اگر شناسای وجود خویشتن هستیم، بیاندیشیم هنگام مناجات با خدا از او چه می‌خواهیم؟ نیایش، خواستن، طرح نیاز و طلب کردن از پروردگار مددکار است.